

Abenden.

Het dorpje Abenden, met zijn vele vakwerkhuisen, behoort tot één van de mooiste dorpjes in de Eifel. De oudste bewoningssporen in de omgeving van Abenden stammen uit de Keltische tijd. Zo is er ondermeer een burcht met omwalling gevonden.

De naam is van Germaanse oorsprong. Er zijn echter geen aanwijzingen die erop duiden dat deze gunstige locatie continu bewoond werd. Wel zijn er vele bodemvondsten die duiden op een drukke bewoning in de Romeinse tijd. Onder andere werden de resten van een waterleiding uit Buntsandstein en een Matronenheiligtom gevonden. Matronen waren moedergodinnen, ze brachten zegen en vruchtbaarheid, beschermden hof, familie, stam en dorp. Het waren geen echte Romeinse godinnen, maar stamden uit de lokale verering van de Germaanse stammen. Het waren geen beelden van mensachtige figuren die vereerd werden, maar bomen waarin de Matronen zouden wonen. Dit gebruik kwam ook al bij de bewoners voor de Romeinse tijd voor.

Bij Kirchbusch, ten zuid- oosten van Abenden, ligt een heiligdom voor de Matronae Veteranehae, dat in 1983 werd opgegraven. Een tempel werd hierbij nog niet ontdekt. Het was een vakwerkgebouw (9.20 X 4.20 meter) met dakpannen erop. Ook lag er een met heggen omgeven open plek (9.34 X 9.12 meter) waarin waarschijnlijk een met de Matronenverering verbonden boomcultus werd uitgeoefend. Hier waren ook wij- altaren opgesteld. Zoals uit de ter plekke gevonden munten en keramiek is af te leiden werd het heiligdom van 69/ 70 tot 190 na Christus in gebruik. Schijnbaar werd het tegen het einde van de 2e eeuw verlaten. Omdat de Matronae Veteranehae vrijwel alleen uit de omgeving van Nideggen bekend zijn, andere vondsten stammen uit de nabijgelegen dorpjes Embken en Wollersheim, gaat het waarschijnlijk om een lokale verering.

Het dorp lag aan de Romeinse weg tussen Konzen en Zülpich, die zelfs in de huidige tijd nog de naam "Conzenstraße" draagt. Het dorp ligt al sinds de Frankische tijd op de huidige plek.

In de tijd van de graven van Jülich fungeerde het dorpje als tolheffingsplaats. Tot 1804 liep midden door het dorp een eigenaardige grenslijn. Deze was er vanwege de indeling van het plaatsje in verschillende parochies. De ene helft van het dorp, vanaf de Palanderstraße hoorde sinds het einde van de middeleeuwen tot de parochie Wollersheim, de andere helft tot de parochie Berg.

Pas in de 16e eeuw bouwde men een kapel, die gewijd was aan St. Maarten. Deze werd in 1865 vervangen door een nieuwe kapel.